

Krav om helt at ophæve Tolden paa Skibe og at godtgøre Skibsværfterne Tolden af Materialier, som benyttes til Bygning og Reparation af Skibe. Denne Forhandling blev imidlertid resultatløs, og Skibsfarten fik ikke den Gang sine Krav opfyldte. Som bekendt blev der i 1895 af den daværende Regering nedsat en Toldkommission til at udarbejde Forslag til en ny Toldlov. I Kommissionens i Slutningen af 1896 afgivne Betænkning foreslaas det enstemmig at hæve Tolden paa Skibe og at yde Toldgodtgørelse for de til Bygning og Reparation anvendte Materialier, saaledes at der ved Nybygninger skulde tilstaa en Godtgørelse efter Toldbestyrelsens nærmere fastsatte Gennemsnitsprocent af Skibets Salgsværdi. Disse Par Ting, jeg her har anført, mener jeg er nok til at begrunde Rigtigheden af et saadant Forslags Fremkomst, idet man nemlig fra alle Partiers Side her i Landet i de sidste 10—15 Aar har været enig om, at her er en stor Uretfærdighed, som man maa se at faa fjernet. Den nu bestaaende Toldlov hjemler jo Adgang til Toldgodtgørelse for Materialier, der anvendes til Bygning her i Landet af Skibe, der bygges for fremmed Regning. Derimod savnes der Hjemmel til at yde en lignende Godtgørelse for Skibe, der bygges for indenlandsk Regning. Dette synes jo dog at være ret unaturligt, jeg havde nær sagt ret meningsløst. Til Gengæld ere Skibsbyggerierne saa beskyttede ved Indførselstold paa Skibe. Men medens denne Indførselstold, der er 2—3 pCt. af Værdien, vel omtrent svarer til Tolden paa Materialier ved Bygning af Træskibe, løber derimod Tolden for Materialier ved Bygning af Jern- og Staalskibe — og det er jo nu til Dags af den langt overvejende Betydning — som det oplyses i Betænkningen, op til ca. 6 pCt. af Skibets Værdi. De danske Skibsbyggerier ere som Følge deraf i en højst uheldig Stilling over for Udlandets Konkurrence og ville endnu uheldigere stillede, naar Indførselstolden paa Skibe nedsættes til $1\frac{1}{2}$ pCt. af Værdien. Jeg er derfor ganske enig med den højtærede Finansminister i de Udtalelser, han fremsatte ved Forelæggelsen at dette Lovforslag om, at der er den stærkeste Grund til at stille de indenlandske Skibsbyggerier simpelthen paa lige Fod med deres udenlandske Konkurrenter ved, at der tilstaa Godtgørelse af det Beløb, hvormed Tolden af de nævnte Materialier overstiger Indførselstolden for færdige Skibe. Og endnu uheldigere stiller jo dog Forholdet sig ved

Reparationer af danske Skibe. Heller ikke her er der Hjemmel for at tilstaa Toldgodtgørelse, og Skibsbyggerierne have ingen Toldbeskyttelse. Som Modvægt derimod tilstaaes der Toldgodtgørelse ved Reparation af fremmede Skibe, hvilke altsaa blive langt fordelagtigere stillede end vore egne Skibe, saa at disse jo ligefrem tvinges til at gaa til udenlandske Værker for at reparere. Derfor er jeg ganske enig med de ærede Medlemmer, som have talt her angaaende denne Sag, i, at der er paatrængende Grunde til at raade Bod paa den Ubillighed, som findes i den nuværende Toldlov paa dette Punkt. Nu er det ganske vist af flere af de ærede Medlemmer, som have haft Ordet, gjort gældende — og jeg ved ogsaa, at der er nogen Modstand mod dette Forslag fra andre Medlemmers Side, som have haft Ordet, idet man gør gældende, at dette er jo ikke den eneste Uretfærdighed i Toldloven, den indeholder ogsaa mange andre Uretfærdigheder, og derfor er det urigtigt at fjerne den ene fremfor den anden. Her er jeg imidlertid ganske enig i, hvad det ærede Medlem for Bornholms Amts 2den Valgkreds (Ingvar Jensen), som indledte Forhandlingerne om denne Sag, udtalte, at dette er dog et af de grelleste Punkter paa vor nuværende Toldlov. Ganske vist kan der være noget i det, som blev fremsat af det ærede Medlem for Odense Amts 8de Valgkreds (Holm), naar man vil gaa saa vidt i sin Frygt, at man vil mene, at Regeringen vil komme igen tidligere eller senere med stykkevis Reformering af vor Toldlovgivning, men paa den anden Side finder jeg heller ikke, at selv om dette skulde ske, vilde det være saa særlig uheldigt endda, thi fordi man her fjerner en eller anden Uretfærdighed af den nu bestaaende Toldlov, behøver man jo ikke at betragte disse Forandringer som endelige, man kan jo betragte dem som midlertidige Forbedringer, og naar Toldreformen endelig kommer frem til samlet Overvejelse, har Lovgivningsmagten det jo i sin Magt igen at forandre disse Love, hvis det viser sig nødvendigt. Det kan aldrig skade, at man allerede nu begynder at gennemføre de Krav, man alligevel vil komme til, naar vi faa Toldloven til endelig Revision, hvilket jeg, saavel som mange andre Medlemmer af dette Ting, haaber snart maa ske. Dette med Hensyn til den første Del af dette Lovforslag. — Den anden Del af Lovforslaget indeholder jo kun Forslag om at frigive Salt til Fiskeribrug i Overensstemmelse med, hvad der allerede nu finder